

La pau neix al cor de l'home

Carta pastoral de Mons. Xavier Echevarría dirigida als fidels de la Prelatura i cooperadors de l'Opus Dei en ocasió de l'inici de la Quaresma.

02/04/2003

En l'inici de la Quaresma voldria fer ressò en els vostres cors de les crides reiterades del Sant Pare Joan Pau II en favor de la pau al món. «En aquesta hora de preocupació internacional, tots sentim la necessitat de dirigir-nos al Senyor

per implorar el gran do de la pau.
Com vaig afirmar a la Carta
apostòlica Rosarium Virginis Mariæ,
"Les dificultats que presenta el
panorama mundial en aquest
començament del nou Mil·lenni ens
indueixen a pensar que només una
intervenció de l'Altíssim, pot fer
esperar en un futur menys fosc" (n.
40) (...). Convido tots a prendre a la
mà el rosari per invocar la
intercessió de la Verge Santíssima:
"No es pot recitar el Rosari sense
sentir-se implicats en un compromís
concret de servir a la pau" (Ibid., 6)»
(Joan Pau II, Al·locució en l'Àngelus,
9-II-2003).

Aquestes paraules cobren nova
urgència a la llum de les actuals
circumstàncies. Cal que, amb
perseverança i amb fe en l'eficàcia de
l'oració, s'aixequi al Cel la súplica de
tots els homes de bona voluntat,
especialment dels qui ens honorem
amb el nom de deixebles de Crist.

Així ho ha reafirmat el Sant Pare fa pocs dies: «nosaltres, els cristians, som cridats especialment a ser com els “sentinelles de la pau” en els llocs on vivim i treballem. Se’ns demana que vigilem perquè les consciències no cedeixin a la temptació de l’egoisme, de la mentida i de la violència» (Joan Pau II, Al·locució en l’Àngelus, 23-II-2003).

La veritable concòrdia entre les nacions està molt vinculada al respecte de la Llei de Déu, de la seva Paraula, dels seus Manaments, precisament perquè és opus iustitiæ, fruit d’aquesta actitud de respecte i fidelitat a les lleis divines que la Sagrada Escriptura en diu “justícia”. Per això mateix, «la pau mai no és una cosa feta del tot, sinó en un continu esdevenir. Endemés, com sigui que la voluntat humana és làbil, malferida pel pecat, la preocupació per la pau exigeix un constant domini d’un mateix i la vigilància per

part de la legítima autoritat» (Concili Vaticà II, Const. Past. Gaudium et spes, n. 78).

En aquest context resulta fàcil comprendre que la pau ha de néixer al cor de l'home, de la dona, com un acolliment lliure i voluntari de l'amor de Déu. Si en el cor de les persones persisteixen odis i enveges, rancors i malvolences, no pot germinar allí aquesta planta delicadíssima. S'ha de purificar l'ànima de l'afecte al pecat, perquè en les famílies, en la societat i en el món sencer es difongui “ el regne de justícia, d'amor i de pau” que Jesucrist ha portat a la terra. Lluitem tots contra qualsevol rastre de ressentiment o de rancor que, per trencar la fraternitat, deteriora la comunió amb el Senyor.

Escoltem sant Josepmaria: «Pax in cœlo, pau en el cel. Però vegem també el món: per què no hi ha pau a

la terra? No; no hi ha pau; només hi ha una aparença de pau, un equilibri de por, uns compromisos precaris (...). No hi ha pau en molts cors, que intenten vanament de compensar la tranquil·litat de l'ànima amb el tragí que no para, amb la petita satisfacció de béns que no sadollen, perquè deixen sempre aquell regust amarg de la tristor» (sant Josepmaria, És Crist que passa, n. 73).

Veieu l'enorme importància de la pròpia lluita interior —de cadascuna, de cadascú—, per a la causa de la pau del món. No ho considereu com una utopia: un home o una dona que procura —un dia rere un altre— ser més grat a Déu, que es dol de les seves faltes i es proposa ascensions petites i grans en la vida espiritual, que es dedica amb afany al bé de les persones amb les quals es relaciona més de prop, que tracta de comunicar als altres els ideals cristians que el mouen, aquesta

persona està col·laborant de forma eficaç en la implantació de la pau.

Pel al proper dia 5 de març, Dimecres de Cendra, Joan Pau II convoca tots els homes de bona voluntat, i especialment els fills de l'Església, a dedicar aquesta jornada «a l'oració i el dejuni per la causa de la pau, especialment en l'Orient Mitjà» (Joan Pau II, Al·locució en l'Àngelus, 23-II-2003.). Us recordo aquest desig del Papa, al qual volem unir-nos de la manera més generosa, amb l'esperança que la pregària juntament amb el sacrifici, presentats a Déu per intercessió de la Mare de Déu, obrint de bat a bat, un cop més —com ha succeït molt sovint al llarg de la història— les portes de la misericòrdia divina.

«Abans de res, implorem de Déu la conversió dels cors i la prudència en les decisions justes, per resoldre amb mitjans adequats i pacífics les

disputes, que obstaculitzen el peregrinar de la humanitat en aquest temps nostre» (Ibid). Només la llum de Déu es mostra capaç de dissipar l'apassionament, l'orgull, els prejudicis personals, de raça o de nació, que freqüentment es troben a la base dels fracassos per resoldre pacíficament els conflictes entre les diverses comunitats humanes. L'oració es mostra com un mitjà de primera importància perquè el diàleg entre els representants de les nacions produeixi els seus fruits. No parem, doncs, de pregar diàriament per aquesta intenció. En la seva crida, el Sant pare expressa la seva esperança que, el Dimecres de Cendra, «a cada santuari marià s'aixecarà al Cel una ardent pregària per la pau, amb la recitació del Sant Rosari. Confio —afegeix— que també a les parròquies i a les famílies sigui recitat el Rosari per aquesta gran causa de la qual depèn el bé de tots» (Ibid).

La intenció que ens proposa el Papa, acompanyada aquest dia pel dejuni, resulta molt adient pel començament de la Quaresma, temps que a l'Església es dedica especialment a l'oració, a les obres de caritat i de penitència. Per això, en la seva convocatòria, Joan Pau II precisa: «aquesta invocació coral anirà acompanyada pel dejuni, expressió de penitència per l'odi i la violència que contaminen les relacions humanes. Els cristians comparteixen l'antiga pràctica del dejuni amb molts altres germans i germanes d'altres religions, que mitjançant aquest exercici procuren despullar-se de tot tipus de supèrbia i disposar-se per a rebre de Déu els dons més grans i necessaris, d'entre els quals sobresurt el de la pau» (Ibid).

Siguem generosos, —cadascú en la mesura de les seves circumstàncies personals—, en la pràctica de la mortificació, que tant remou el Cor

de Déu, i impulsem moltes altres persones a fer el mateix; no només el Dimecres de Cendra, sinó tenint cura al llarg de tota la Quaresma, especialment, de l'esperit de penitència en els menjars i les begudes, en la realització acabada del propi treball, en el descans i l'ús del temps lliure, en l'oferiment de les contrarietats i penalitats de la vida, portant-ho tot amb alegria, com ens recomanava sant Josepmaria.

«Fomenta el teu esperit de mortificació en els detalls de caritat, amb afany de fer amable a tots el camí de santedat enmig del món: un somriure pot ser, de vegades, la millor mostra de l'esperit de penitència» (sant Josepmaria, Forja, n. 149).

La Quaresma ens crida a una entrega més gran als altres: les obres de misericòrdia, en les seves diversíssimes expressions, constitueixen una altra de les

pràctiques tradicionals d'aquest període litúrgic. En el seu Missatge per aquest any, el Romà Pontífex ha escollit com a lema unes paraules de la Sagrada Escripura: “fa més felicitat donar que rebre” (Fets 20, 35). Tots tenim experiència immediata d'aquesta veritat. Quan seguim la crida interior a servir els altres, sense esperar res a canvi, experimentem una enorme felicitat, que no canviariem per cap joia de la terra. En canvi, quan ens resistim a aquesta invitació de Déu i ens tanquem davant els qui ens envolten, ens sentim infeliços i insatsfets. Si això succeeix en el que es refereix a les simples relacions humanes, quina felicitat més gran trobarem en respondre amb el nostre amor a l'Amor—amb majúscula— de la Trinitat, amb la nostra entrega a l'entrega del Fill, que Déu Pare ha realitzat per causa nostra!

01 de març de 2003

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/la-pau-neix-
al-cor-de-lhome/](https://dev.opusdei.org/ca/article/la-pau-neix-al-cor-de-lhome/) (07/08/2025)